

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία)
στις 26 Σεπτεμβρίου 2014 — Davitas GmbH κατά Stadt Aschaffenburg**

(Υπόθεση C-448/14)

(2014/C 448/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Davitas GmbH

Καθή: Stadt Aschaffenburg

Παρισταμένης της: Landesanstalt für Ernährung und Lebensmittelsicherheit Bayern

Προδικαστικά ερωτήματα

Αποτελεί το προϊόν «De Tox Forte», το οποίο εμπορεύεται η προσφεύγουσα, τρόφιμο ή συστατικό τροφίμου με νέα μοριακή σύνταξη, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 258/97 ⁽¹⁾;

Αρκεί, προκειμένου να δοθεί καταφατική απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, το γεγονός ότι το εν λόγω προϊόν με το συστατικό κλινοπτιλόλιδος δεν είχε χρησιμοποιηθεί πριν τις 15 Μαΐου 1997 ως τρόφιμο στη συγκεκριμένη πρωτοταγή του μοριακή σύνταξη ή μήπως είναι επιπλέον αναγκαίο να εφαρμόζεται για την παρασκευή του μέθοδος παραγωγής που έχει ως αποτέλεσμα μια νέα ή σκοπίμως τροποποιημένη μοριακή σύνταξη, να πρόκειται δηλαδή για ουσία που δεν υπήρχε προηγουμένως ως τέτοια στη φύση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων (ΕΕ. L 43, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 29 Σεπτεμβρίου
2014 — Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute κατά Doc Generici srl**

(Υπόθεση C-452/14)

(2014/C 448/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Αναιρεσίβλητη: Doc Generici srl

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του ισχύοντος κειμένου του κανονισμού (ΕΚ) 297/95 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1995 ⁽¹⁾, την έννοια ότι, για τις τροποποιήσεις των αδειών κυκλοφορίας τύπου I –και ειδικότερα, όσον αφορά την κύρια δίκη, τύπου I A– όταν πρόκειται για πανομοιότυπες τροποποιήσεις αφορώσες περισσότερες άδειες κυκλοφορίας τις οποίες κατέχει ο ίδιος δικαιούχος, πρέπει να καταβάλλεται ένα μόνον τέλος, στην έκταση που ορίζεται εκεί, ή τόσα τέλη όσες είναι οι άδειες τις οποίες αφορά η τροποποίηση;

- 2) Υπάρχει, υπό τις συνθήκες της παρούσας δίκης, δυνατότητα ή υποχρέωση, όπως θεωρεί το αιτούν δικαστήριο, να τεθεί το ερώτημα στο Δικαστήριο;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 297/95 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με τα τέλη που καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Αξιολόγησης Φαρμάκων (ΕΕ L 35, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-454/14)

(2014/C 448/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano και D. Loma-Osorio Lerena)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, για κάθε ένα από τους υγειονομικούς χώρους ταφής αποβλήτων που προσδιορίζονται στο σημείο 26 της παρούσας προσφυγής [υγειονομικούς χώρους ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων της Ortuella, στη Χώρα των Βάσκων, και της Zurita και του Juan Grande, στα Κανάρια Νησιά], τα αναγκαία μέτρα για να ζητηθεί από τον φορέα εκμεταλλεύσεως η εκπόνηση σχεδίου διευθετήσεως και η διασφάλιση της πλήρους εκτελέσεως του εν λόγω σχεδίου σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας, με εξαίρεση όσων περιλαμβάνονται στο σημείο 1 του παραρτήματος I, εντός οκτώ ετών από την ημερομηνία για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/31/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει για κάθε ένα από τους αναφερθέντες χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων από το άρθρο 14, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας·
- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, για κάθε ένα από τους υγειονομικούς χώρους ταφής αποβλήτων που προσδιορίζονται στο σημείο 37 της παρούσας προσφυγής [9 υγειονομικούς χώρους ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων [Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano — Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia) και Legazpia (Guipuzkoa)] και 19 υγειονομικούς χώρους ταφής αδρανών αποβλήτων [Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumblar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Σεβίλλη), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Σεβίλλη), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Σεβίλλη), El Chaparral (Écija, Σεβίλλη), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Σεβίλλη), Carretera 3118 Fuente Leona — Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema — Benamahoma, Cádiz) Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Σεβίλλη), Las Zorreras (Aldeira, Γρανάδα), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén) La Chacona (Cabra, Córdoba) και el Chaparral — La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz)] τα μέτρα που απαιτούνται για να παύσει το συντομότερο δυνατό η λειτουργία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, στοιχείο ζ', και του άρθρου 13 της οδηγίας 1999/31, των εγκαταστάσεων οι οποίες δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας, άδεια συνεχίσεως των δραστηριοτήτων τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει για κάθε ένα από τους αναφερθέντες χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων από το άρθρο 14, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.